

Niektóre nutriety mogą aktywować dojrzewanie gamet, owulację i spermację, a ponadto znacznie poprawić jakość otrzymywanych jaj i plemników. W związku z zastępowaniem tranu i mączki rybnej komponentami pochodzenia roślinnego i intensyfikację produkcji tworzenie dobrej jakości gamet, w oparciu o właściwe żywienie staje się niezbędnym elementem programów hodowlanych i ważnym zadaniem akwakultury.

Badania zrealizowano w ramach tematu statutowego nr S007 Instytutu Rybactwa Śródlądowego w Olsztynie

Podchów larw sandacza (*Sander lucioperca*) w skali technicznej – praktyczne uwagi i spostrzeżenia

Michał Kozłowski¹, Mirosław Szczepkowski¹, Zdzisław Zakęś²

¹Zakład Hodowli Ryb Jesiotrowatych, Instytut Rybactwa Śródlądowego w Olsztynie

²Zakład Akwakultury, Instytut Rybactwa Śródlądowego w Olsztynie

Celem pracy było zebranie najistotniejszych informacji na temat podchowu larw sandacza w systemach recyrkulacyjnych (RAS) w skali technicznej. Można wyróżnić trzy okresy krytyczne, które mają istotny wpływ na końcowe efekty podchowu larw sandacza w RAS. Pierwszy z nich to przejście larw na odżywianie się pokarmem egzogennym, następnie czas wypełniania przez nie pęcherza pławnego. Trzeci okres krytyczny związany jest z różnicowaniem się wielkości ryb i rozpoczęciem kanibalizmu. Pierwsze kanibale pojawiają się bardzo wcześnie, w momencie, kiedy wylęg osiągnie długość ciała 10-15 mm. Największe nasilenie tego zjawiska ma miejsce w czasie, gdy ryby osiągają długość ciała powyżej 20 mm. Najbardziej efektywną metodą żywienia larw sandacza jest jednoczesne podawanie naupliusów solowca i paszy komponowanej. Pokarm mieszany, przy temperaturze wody 20°C, podaje się przez pierwsze 2 tygodnie podchowu, po czym ryby są żywione wyłącznie paszą komponowaną. Wyniki dotychczasowych podchowów sandacza w skali technicznej wskazują, że w basenie o kubaturze 1 m³ można uzyskać do 10 tys. szt. narybku sandacza o masie ciała przekraczającej 0,5 g. Mankamentem intensywnego podchowu wylęgu sandacza w RAS jest pracochłonność tej metody związana z utrzymywaniem dobrego stanu sanitarnego w basenach podchowowych i koniecznością częstego sortowania obsad.

Badania zrealizowano w ramach tematu statutowego nr S007 Instytutu Rybactwa Śródlądowego w Olsztynie